2024/1751

19.6.2024

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2024/1751

af 13. juni 2024

om forlængelse af mandatet for de europæiske anklagere ved Den Europæiske Anklagemyndighed

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed (»EPPO«) ([1]), særlig artikel 16, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) EPPO blev oprettet ved forordning (EU) 2017/1939.

(2) I artikel 6, stk. 1, i forordning (EU) 2017/1939 fastsættes det, at EPPO skal være uafhængig, at de europæiske anklagere ved EPPO skal handle i hele Unionens interesse som fastsat ved lov og hverken søge eller modtage instrukser fra nogen person uden for EPPO, nogen EU-medlemsstat eller nogen EU-institution eller noget EU-organ, -kontor eller -agentur ved udførelsen af deres opgaver i henhold til forordning (EU) 2017/1939, og at EU-medlemsstaterne og Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer skal respektere EPPO's uafhængighed og ikke må forsøge at øve indflydelse på den under udførelsen af dens opgaver.

(3) I henhold til artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) 2017/1939 skal Rådet, der træffer afgørelse med simpelt flertal, udvælge og udpege de europæiske anklagere for en seksårig periode, der ikke kan forlænges. Rådet kan træffe afgørelse om at forlænge mandatet med højst tre år ved udgangen af seksårsperioden. Artikel 16, stk. 4, i forordning (EU) 2017/1939 fastsætter, at der hvert tredje år skal finde en delvis nybesættelse af en tredjedel af hvervene som europæisk anklager sted.

(4) Ved Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2020/1117 ([2]) udpegede Rådet 14 europæiske anklagere for en seksårig periode, der ikke kan forlænges. Mandatet for disse europæiske anklagere udløber den 28. juli 2026. Det drejer sig om de europæiske anklagere fra følgende deltagende medlemsstater: Belgien, Bulgarien, Tjekkiet, Tyskland, Estland, Frankrig, Kroatien, Letland, Luxembourg, Malta, Rumænien, Slovenien, Slovakiet og Finland.

(5) Med henblik på at sikre kontinuitet i EPPO's kollegium, der består af den europæiske chefanklager og én europæisk anklager pr. deltagende medlemsstat ved at sikre den gradvise fornyelse af de europæiske anklagere med en tredjedel hvert tredje år og bevare EPPO's og de europæiske anklageres uafhængighed, er det hensigtsmæssigt at forlænge mandaterne for syv europæiske anklagere i overensstemmelse med artikel 16, stk. 4, i forordning (EU) 2017/1939 indtil den 30. juni 2029 under hensyntagen til, om de har mulighed for at forblive i deres hverv indtil denne dato.

(6) Den 29. februar 2024 hørte Rådet de 14 europæiske anklagere, hvis mandater udløber den 28. juli 2026. Alle 14 gav udtryk for, at de kunne forblive i hvervet indtil den 30. juni 2029. For at udvælge de syv europæiske anklagere, hvis mandater skal forlænges, fandt der lodtrækning sted den 12. april 2024. De europæiske anklagere fra følgende medlemsstater blev udvalgt: Tyskland, Estland, Kroatien, Letland, Luxembourg, Rumænien og Finland.

(7) Mandaterne for de europæiske anklagere fra Tyskland, Estland, Kroatien, Letland, Luxembourg, Rumænien og Finland bør derfor forlænges indtil den 30. juni 2029 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Mandaterne for følgende europæiske anklagere ved EPPO forlænges indtil den 30. juni 2029:

— Andrés RITTER ([3])

([1]) EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1.
([2]) Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2020/1117 af 27. juli 2020 om udpegelse af de europæiske anklagere ved Den Europæiske Anklagemyndighed (EUT L 244 af 29.7.2020, s. 18).
([3]) Indstillet af Tyskland.

— Kristel SIITAM-NYIRI ([4])

— Tamara LAPTOŠ ([5])

— Gatis DONIKS ([6])

— Gabriel SEIXAS ([7])

— Cătălin-Laurențiu BORCOMAN ([8])

— Harri Tapio TIESMAA ([9]).

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Luxembourg, den 13. juni 2024.

På Rådets vegne

N. DE MOOR

Formand

([4]) Indstillet af Estland.
([5]) Indstillet af Kroatien.
([6]) Indstillet af Letland.
([7]) Indstillet af Luxembourg.
([8]) Indstillet af Rumænien.
([9]) Indstillet af Finland.